

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21846/2024
14.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Младеновић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Митар Крстић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 572/24 од 30.05.2024. године, у седници одржаној 14.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 572/24 од 30.05.2024. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 572/24 од 30.05.2024. године, усвојена је жалба тужиље па је преиначена пресуда Основног суда у Прокупљу П 303/23 од 21.02.2024. године, тако што је делимично усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиљи, на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа, исплати 30.000,00 динара са законском затезном каматом од 30.05.2024. године, као дана пресуђења, до исплате, одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиљи по истом основу исплати већи износ од досуђеног до тражених 100.000,00 динара, одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиљи на досуђени износ накнаде штете исплати законску затезну камату од 20.03.2023. године, као дана подношења тужбе, до 30.05.2024. године и обавезана тужена да тужиљи, на име накнаде трошкова првостепеног поступка исплати 82.700,00 динара, а на име накнаде трошкова другостепеног поступка 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Тужиља је поднела одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиле у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 22.03.2024. године. Вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП. У споровима мале вредности дозвољеност ревизије се не цени према одредби члана 13. став 1. тач. 2. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 55/14), односно новелираној одредби члана 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП, па преиначење првостепене пресуде од стране другостепеног суда није од утицаја на дозвољеност изјављене ревизије.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Тужили не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа- судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић